

Op te bergen
in de band van
7 juli 2004

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn

gehouden op 16 juni 2004

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Vaststelling agenda	2
Verslag vergadering 12 mei 2004	2
Ingekomen stukken	2
Rondvraag	2
IPO-aangelegenheden	2
Concept-Contourennota Mensen in het middelpunt	2
Inspreker, de heer Willems	3
Inspreker, de heer Reynders	3
Inspreker, de heer Bruintjes	4
Inspreker, mevrouw Briggelmans	4
Inspreker, de heer Paland	4
Inspreker, mevrouw Heringa	5
Inspreker, mevrouw Jovanovic	6
Inspreker, de heer Brouwer	6
Inspreker, de heer Pormes	7
Woonzorgprojecten	16
Brief van de Bestuurscommissie Onderzoek	
Cultuur, Welzijn en Zorg	19
Sluiting	20

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 16 juni 2004 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

W.H. Kuiper (GroenLinks, voorzitter)
A.H.J. Beumers (Drents Belang)
W.A.R. Boer (PvdA)
G.A.W. Fonk (VVD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
E. Hemsteede (PvdA)
mevrouw M.J. Kaal (CDA)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
mevrouw W.L.M. Mastwijk-Beekhuizen (CDA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
mevrouw J.M. Pannekoek-van Toor (VVD)
J. Pereboom (PvdA)
G. Roeles (VVD)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
mevrouw G. Timmer-Rijkeboer (D66)
J.P. Voordewind (Fractie de Jong)
A. Wendt (ChristenUnie)
H. Zomer (CDA)

Vanuit de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit aanwezig:

mevrouw M.J. Berkman-de Haan (GroenLinks)
G. Wieringa (Drents Belang)

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Haarsma (PvdA, gedeputeerde)
J.H. Schaap (PvdA, gedeputeerde)
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

H. Beerda (PvdA)
J.W.M. Engels (D66)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mede dat bericht van verhindering is ontvangen van de heren Beerda, Engels, Sluiter en mevrouw Goudriaan. De fractie van D66 heeft voor een oplossing gezorgd in de persoon van mevrouw Timmer. Voor behandeling van agendapunt 9. zijn de woordvoerders van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit uitgenodigd. Tevens is een motie rondgedeeld, aangenomen door de gemeenteraad van De Wolden. De gemeente vraagt naar aanleiding van de algemene beschouwingen door de staten van Drenthe een reactie. Als de commissie daartoe de noodzaak ziet, wordt de gelegenheid geboden om voorafgaande aan de commissiebehandeling in gesprek te treden met de gemeente.

Mevrouw SMITH merkt op dat mevrouw Haarsma in de vorige commissievergadering heeft gemeld dat in september overleg zal plaatsvinden. Overleg kan dan ook het beste direct na de zomervakantie plaatsvinden.

De VOORZITTER zal De Wolden laten weten dat er direct na de zomervakantie in overleg wordt getreden.

3. Vaststelling van de agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Verslag vergadering 12 mei 2004

De VOORZITTER deelt mede dat er fouten gesloten zijn in het verslag. Zo staan de heren Jakobs en Pot nog steeds vermeld als lid van de commissie. Deze leden namens de fractie van de PvdA zijn echter inmiddels vervangen door de heren Boer en Beerda. Dit zal in het komende verslag gecorrigeerd worden.

De VOORZITTER vraagt mevrouw Haarsma naar de toezegging om de kwestie van de financiering van de kinderopvangregeling voor medewerkers van provinciale instellingen te onderzoeken.

Mevrouw HAARSMA geeft aan dat hieraan gewerkt wordt.

Het verslag wordt conform het ontwerp vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

De ingekomen stukken worden voor kennisgeving aangenomen.

6. Rondvraag

Mevrouw NIEUWENHUIZEN haalt aan dat in een vorige statenperiode ruim drie ton uitgegeven is aan de Drenthe encyclopedie. Worden de reacties daarop op een of andere wijze meegenomen in de toekomstige of de digitale versie? Provinciale staten (PS) behoren toch inzage te krijgen in dergelijke reacties?

De heer SCHAAP vindt het voor de hand liggen dat dergelijke reacties verwerkt worden in komende edities. Of er sprake is van substantiële inhoudelijke reacties is onbekend.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN herhaalt de vraag naar inzage door PS in de reacties.

De heer SCHAAP vraagt zich af of PS als redacteur van de encyclopedie moet fungeren.

De heer ZOMER heeft geen behoefte aan het inzien van deze reacties.

De VOORZITTER merkt op dat deze opmerkingen doorgestuurd zullen worden naar de redactie van de Drentse encyclopedie.

7. IPO-aangelegenheden

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen en het maken van opmerkingen over IPO-aangelegenheden wordt geen gebruikgemaakt.

8. Brief van 12 mei 2004, kenmerk 20/6.1/2004003205, inzake concept-Contourennota Mensen in het middelpunt (Provinciale sociale agenda 2005-2008)

Spreekrecht

De heer WILLEMS, voorzitter Stichting Welzijn Doven (SWD), is tegen het plan van de provincie om de subsidie af te bouwen en te stoppen. De stichting werkt voor alle doven in Drenthe, geheel op basis van vrijwilligers en zonder beroepskrachten. De tot nu toe jaarlijks ontvangen subsidie van € 8.000,-- vormt het grootste deel van het budget. Het werken onder en met doven vereist bekendheid met gebarentaal. Ook dat vindt geheel plaats door vrijwilligers.

Stopzetting van de subsidie heeft de volgende consequenties. Meer dan twintig jaar opbouw valt weg en doven komen weer in een isolement terecht. Doven zullen vereenzamen zonder vast ontmoetingspunt voor communicatie in de eigen taal. Doven zullen zeker psychologische problemen ondervinden.

Doven hebben een plek nodig om zich te profileren in de horende wereld, bijvoorbeeld aan horen en ook aan leerlingen, bijvoorbeeld voor scripties. Waar kunnen de horenden in de toekomst terecht voor informatie over gebarencursussen? Waar kunnen zij het geleerde op peil houden?

Doven moeten problemen kunnen bespreken in de eigen taal. Hoe kunnen jonge dove kinderen zich spiegelen aan volwassen doven zonder de SWD? Hoe kunnen de doven in Drenthe zich profileren in de horende samenleving zonder plaats van samenkomst? Stopzetting van de subsidie is in feite discriminatie. Ook doven betalen immers belasting.

De stichting doet een dringend beroep op PS om de subsidie niet stop te zetten, zodat de SWD en het ontmoetingscentrum kunnen blijven bestaan.

Mevrouw SMITH vraagt of de SWD ook subsidies van lokale overheden ontvangt.

De heer WILLEMS legt uit dat dove inwoners subsidie krijgen van hun gemeente.

Mevrouw PANNEKOEK vraagt wat het Regionaal Patiënten Consumenten Platform (RPCP) doet voor doven.

De heer WILLEMS antwoordt dat er geen contact bestaat.

De heer REIJNDERS, directeur van het Drents Plateau, complimenteert de staten met de concept-Contourennota. In dit evenwichtige stuk hebben erfgoed en architectuur een stevige plaats verkregen. Tevens is het verheugend dat op het vlak van cultuurhistorie en architectuur de provincie een extra inzet pleegt.

De Subsidieregeling monumentenzorg is het belangrijkste instrument op dat terrein. De nota stelt terecht dat de provinciale monumentenregeling en de rietendakenregeling op de helling moeten. Een belangrijke variant is het omzetten hiervan in laagrentende leningen. De financiële paragraaf kent daarvoor echter geen voorzieningen. Is daarmee een discussie over deze oplossing onmogelijk geworden?

De praktijk laat zien dat (delen van) erfgoed bedreigd worden omdat zij niet in bestaande hokjes vallen als musea, bebouwde omgeving of archieven. Voorbeelden zijn de collectie Jan Brands en het erfgoed in kerken, zoals de orgelluiken in de kerken van Dwingeloo. Er moet dan ook een verruiming komen van de bestaande regelingen, zodat al het erfgoed van provinciaal belang een plaats kan krijgen.

Drents Plateau is verheugd dat alle huidige activiteiten een plaats hebben gekregen in de conceptnota. Conform de nieuwe Algemene subsidieverordening (ASV) wil het Drents Plateau graag prestatieafspraken maken met de provincie over uitvoering van beleid en de nieuwe activiteiten. De organisatie heeft zich dan ook gericht op deze systematiek. Er blijkt echter verrassenderwijs sprake van een korting in de financiële paragraaf. Dat staat toch haaks op de nieuw gekozen ASV? Een jaar geleden is het contract getekend voor de nieuwe huisvesting. De provincie heeft een extra bijdrage van € 25.000,-- geleverd. De aangekondigde korting haalt dit bedrag weer terug. Er was toch geen ruimte op de begroting in de ogen van de provincie? De term marktkorting suggereert dat het Drents Plateau onvoldoende aanwezig is op de markt. 40% van de begroting bestaat uit provinciale subsidie, 30% van de begroting uit de welstandsopbrengsten, 5% komt van het Rijk en 25% van de markt. Meer in het algemeen is beleid dat elke activiteit zelfbedruipend moet zijn. Activiteiten voor anderen dienen om provinciale activiteiten te financieren.

De VOORZITTER wijst erop dat er spreektijd per organisatie is aangewezen. De heer Bruintjes moet het dan ook heel kort houden.

De heer BRUINTJES, lid Raad van Toezicht Drents Plateau, wijst erop dat deze organisatie een samenwerkingsverband is van Drentse gemeenten en de provincie. Drie jaar geleden zijn er afspraken gemaakt. Er zijn vervolgens drie mogelijkheden: de provincie heeft een verkeerd bedrag ingeschat voor het Drents Plateau, de provincie heeft zich vergist in de taken en de opdrachten of de provincie laat de financiering steeds meer over aan de gemeenten. Dat laatste zou heel jammer zijn.

Mevrouw BRIGGELMANS van NUSO-Noord (Landelijke Organisatie voor Speeltuinwerk en Jeugdrecreatie), Speeltuinwerk Drenthe, vraagt hoeveel centimeter een schommelstelling minimaal van een hek af moet staan om voldoende obstakelvrije ruimte te bieden. Wat is de ideale speeltuin? Wat is de belangrijkste reden om een bestuursaansprakelijkheidsverzekering af te sluiten? Een speeltoestel heeft een maximale valhoogte van 90 centimeter. Moeten er rubberen tegels onder? Voor de gemiddelde speeltuin vrijwilliger, ongeveer duizend in Drenthe, zijn dit heel belangrijke vragen. Voor beantwoording van deze vragen is veel deskundigheid nodig.

In de voorliggende nota is het advies opgenomen om het speeltuinwerk niet meer te subsidiëren. Het ondersteunen van vrijwilligers op dit vlak kan immers plaatsvinden via STAMM en het Expertise Netwerk Vrijwilligers. Technische ondersteuning kan via de landelijke organisatie. Die is echter opgedoekt als gevolg van beëindiging van de financiering door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Het Speeltuinwerk Drenthe ontvangt naast de provinciale subsidie geld en menskracht van NUSO. De provinciale ondersteuning vindt plaats vanuit STAMM in Assen. Doel is om dichtbij de vrijwilligers te zitten. De parels van Drenthe moeten opgroeien in een veilige, leuke en uitdagende woon- en leefomgeving, analoog aan het programma van het college. Buiten spelen vormt de basis van de samenleving. Uit onderzoek blijkt dit essentieel voor de ontwikkeling van kinderen. Een kind ontwikkelt zich sociaal-emotioneel beter, wordt behendiger en wordt minder agressief.

Kinderen leren er omgaan met regels, waarden en normen. Kinderen hebben met hun spel bovendien een positieve invloed op de cohesie en leefbaarheid van een buurt. Buiten spelen maakt deel uit van het sociale kapitaal en verdient dus steun. De conceptnota stelt dat vrijwilligerswerk van groot belang is. Dat moet geëffectueerd worden door middel van STAMM en het expertisecentrum. Het houdt blijkbaar in dat algemene ondersteuning van vrijwilligerswerk wordt gesubsidieerd en specifiek-inhoudelijke deskundigheid soms wel en soms niet. Het speeltuinwerk is waardevol genoeg voor subsidie en voor het maken van prestatieafspraken. Het college wil dat speeltuinwerk meer lokaal gesteund wordt door welzijnsinstellingen en of gemeenten. NUSO-Noord is bereid op termijn terug te treden als daar uiteindelijk de gevraagde deskundigheid aanwezig is. Op korte termijn is het echter onmogelijk deze organisaties bij te praten over de benodigde specifieke deskundigheid. Speeltuinwerk maakt bovendien maar een klein deel uit van het werk van deze organisaties. Invoering van het Attractiebesluit in 1997 betekende strengere regels voor vrijwilligers in het speeltuinwerk. Toen zijn veel vrijwilligers opgestapt, met name gezien de consequenties bij eventuele ongelukken. Steun blijft echter nodig, zeker omdat speeltuinwerk niet statisch is. Er moet altijd gerenoveerd worden en nieuwe voorzieningen ingericht.

Volgens de concept-Contourennota ziet de provincie kansen om op projectbasis subsidie te verstrekken. Na 2004 is er door de afbraak geen steunpunt meer. Wie moet dan de middelen aanvragen? Moet een voorziening die in vier en een half jaar is opgebouwd en vervolgens afgebroken opnieuw opgebouwd worden? Welke organisatie beantwoordt de vragen en verzorgt de praktische ondersteuning?

De heer PALAND, secretaris van OSO Drenthe (Overleg Samenwerkende Ouderenbonden in de provincie Drenthe), heeft reeds schriftelijk gereageerd op de brief van de provincie van 13 april jongstleden. Daaruit is duidelijk geworden dat de subsidie van de provincie gehandhaafd zou blijven, maar dan volgens de lijnen van een prestatiesysteem. Volgens de conceptnota valt de basissubsidie voor de ouderenbonden in vier jaar tijd echter terug naar nul. Er resteert slechts een projectsubsidie voor in te dienen projecten.

Het vrijwilligerswerk, de basis van de ouderenbonden, groeit sterk, evenals de vraag naar faciliteiten. Dat kan bekostigd worden met de contributies.

De staten worden gevraagd om de ouderenbonden, afgezien van de projectsubsidies, te zien als organisaties die belangrijke prestaties leveren voor de Drentse samenleving. Op grond van die prestaties moeten de ouderenbonden beoordeeld en gehonoreerd worden. Het vele werk van de ouderenbonden, onder meer de belangenbehartiging, is niet alleen voor leden van die bonden maar voor alle ouderen. Op regionaal niveau vallen er geen uitkeringen en tegemoetkomingen te halen. Als gewestelijke organisaties valt er echter veel te begeleiden en aan te sturen. Daarvoor is een organisatie nodig. Het OSO kent geen secretariaat. De secretaris werkt aan huis. Het is verbazingwekkend dat het OSO in de conceptnota wordt beschouwd als een overkoepelend orgaan. Een overleg is echter geen orgaan want er is geen rechtspersoon. De provincie brengt het OSO onder bij het RPCP. Daar voelt het OSO zich echter niet thuis. Het is een zelfstandige organisatie. In dit verband zijn er plannen om een stichting voor de gezamenlijke ouderenbonden in Drenthe op te richten. Overigens ontvangen de gezamenlijke ouderenbonden in de andere provincies gewoon een basissubsidie variërend van 2,5 tot 4 ton. Drenthe wil veel ouderen naar de provincie halen, maar laat die vervolgens niet meetellen.

Mevrouw PANNEKOEK vraagt of de subsidie wordt ingezet voor het werk van het bestuur van de ANBO en het steunen van de plaatselijke afdelingen.

De heer PALAND legt uit dat de basissubsidie per ouderenbond wordt toegekend. De projectsubsidie wordt via het OSO en in de toekomst het RPCP verstrekt. De basissubsidie is voor het instandhouden van de provinciale organisatie van de bond. De huidige € 10.000,-- die de ANBO ontvangt is niet genoeg. Gelukkig is het secretariaat sinds een jaar elders ondergebracht. Bij verlies van de huidige subsidie moet er weer een thuissecretariaat komen. Daarvoor bestaat echter geen animo.

Mevrouw HERINGA, voorzitter van de Provinciale Gehandicaptenraad Drenthe (PGD), onderdeel

van het RPCP, leest in de conceptnota dat gestreefd wordt naar versterking van de culturele en sociale voorzieningen en een goede aansluiting op problemen en verwachtingen van de Drentse samenleving.

Het RPCP is verheugd dat het thema Participatie van gehandicapten en mensen met een functiebeperking een zelfstandig beleidsprogramma is voor de komende jaren. Alle inwoners van Drenthe willen immers volwaardig en zelfstandig samenleven. Voor vergroting van de participatie kunnen veel maatregelen genomen worden. Het belangrijkste instrument van de provincie ligt in de budgetten. Het RPCP suggereert de volgende financierings- en subsidievoorwaarde: een instelling, voorziening of activiteit of anderszins kan slechts in aanmerking komen voor provinciale subsidie als die toegankelijk is voor alle burgers van Drenthe. Met welk recht kunnen immers mensen met een functiebeperking uitgesloten worden? Aanwending van de BTB-criteria (bereikbaarheid, toegankelijkheid en bruikbaarheid) zal tot gevolg hebben dat de bedoelde participatie en kwaliteit van leven van gehandicapten stijgt. De groei van het aantal ouderen en het belang van Drenthe als vakantiebestemming wijzen ook op de noodzaak van een dergelijk besluit. Artikel 1 van de Grondwet en de Wet gelijke behandeling zijn daarbij de juridische uitgangspunten.

Het is niet realistisch om te verwachten dat het toegankelijkheidsprobleem binnen een jaar wordt opgelost. Wel mag verwacht worden dat preferente instellingen een planning overleggen hoe zij binnen drie jaar aangepast zijn. Ook moet bij subsidieaanvragen van evenementen et cetera expliciet aandacht worden besteed aan de BTB-criteria. Met bovengenoemde maatregelen kan de provincie Drenthe een voorbeeldfunctie vervullen. Meer in het algemeen gaat het om een mentaliteitsverandering. Als politiek en samenleving het willen, kan Drenthe beter toegankelijk gemaakt worden voor mensen met een handicap. De staten wordt gevraagd de suggestie serieus te overwegen. Van de RPCP mag verwacht worden dat zij adviseert en informeert. De inspanningen blijven volgens de conceptnota immers gericht op het realiseren van een socialer Drenthe waarin het voor alle burgers prettig is te werken, te leren, op te groeien, te wonen, te participeren, van cultuur te genieten, te recreëren, kortom te leven.

Mevrouw PANNEKOEK vraagt wat de RPCP aan belangenbehartiging voor doven doet.

Mevrouw HERINGA legt uit dat de Stichting Welzijn Doven lid is van de PGD. In het jaar van de gehandicapten, 2003, is specifiek aandacht besteed aan zintuiglijke handicaps.

Mevrouw JOVANOVIĆ van ENOVA vindt de conceptnota in het algemeen een goed en helder stuk.

Vraaggericht en prestatie- of resultaatgericht werken kan in beperkte of ruimere zin ingevuld worden. In de beperkte vorm moeten concrete vragen worden gesteld. In ruimere vorm zijn er maatschappelijke signalen die erop wijzen dat er een latente vraag aanwezig is. In de nota is aandacht voor de ruimere vorm, wat ruimte biedt voor ENOVA om haar rol van agendasetter en aanjager voort te zetten. ENOVA pleit voor deze invulling van vraaggericht werken.

De preferente partners spelen een belangrijke rol bij de uitvoering. Daarbij is duidelijk dat de provincie de kaders stelt. ENOVA beveelt aan dat preferente partners dezelfde rol en betrokkenheid toebedeeld krijgen als de provincie: signaleren, stimuleren, coördineren, ondersteunen, faciliteren, initiëren en registreren.

ENOVA wordt in sommige deelprogramma's niet expliciet genoemd als preferente partner. Vanuit de rol die ENOVA toebedeeld krijgt bij het thema van faciliteren en belangenbehartiging ligt een opening voor de hand naar andere programma's en deelprogramma's. Op grond hiervan kan ENOVA ingezet worden bij de thema's zelfstandig wonen en voorzieningenniveau. Als deze gedachtegang onjuist blijkt, pleit ENOVA ervoor genoemd te worden als preferente partner bij de twee genoemde thema's.

Wat betreft aandacht voor emancipatie is duidelijk dat de specifieke aandachtspunten in alle programmalijnen actief burgerschap en diversiteit zijn. Deze integrale insteek spreekt ENOVA zeer aan. Het betekent echter dat termen als emancipatie en "gender" weinig voorkomen. ENOVA pleit voor revitalisering van het gendervraagstuk en vraagt aandacht voor gender en sociale diversiteit.

Het zijn belangrijke tijden voor het emancipatievraagstuk. Het zijn ook paradoxale tijden omdat het emancipatievraagstuk sterk gedevalueerd is. Het gaat vooral om een vernieuwende formulering

van de kwestie, gericht op de maatschappelijke winst als gender in brede zin beleidsmatig uitgangspunt wordt. Dit is een uitdaging voor alle mannen en vrouwen die geloven in de totstandkoming van een genderbewuste, interculturele samenleving. Dat kan alleen als gender en sociale diversiteit vanaf het begin meegenomen worden. Een benadering vanuit de invalshoek van diversiteit is uitermate relevant. Er zijn zorgelijke ontwikkelingen omtrent ouderen, allochtonen, alleenstaande ouders en economisch zwakke groepen. Het zijn alledrie categorieën waarin vrouwen oververtegenwoordigd zijn. Het gaat niet om sekse, maar om armoede, een verschijnsel dat in hoge mate een genderkarakter draagt.

Er ligt een duidelijke taakstelling bij mainstreaming van emancipatie en sociale diversiteit in het beleid. Het gaat om ontwerpers van diensten, om burgers en consumenten. De markt zal ontdekken dat vrouwen een interessante consumentengroep zijn, zo is de gedachte. Dat geldt echter alleen voor de kapitaalkrachtigen. Beleid moet gericht zijn op de vraag hoe onder meer bijstandsvrouwen en allochtone vrouwen toegang krijgen tot de samenleving.

Volgens de nieuwe subsidieregels wordt jaarlijks een controle uitgevoerd op de prestatieafspraken. ENOVA bepleit dat controle geen financiële consequenties mag hebben. Dit brengt immers de continuïteit in het geding. Controle moet leiden tot inhoudelijke bijsturing. Bovendien is bij zaken zoals agendasetting en procesbenadering niet altijd duidelijk wat de resultaten zijn. Bij het nemen van financiële maatregelen moet een overgangsmaatregel afgesproken worden.

De heer BROUWER van I₂D, het instituut voor interculturele ontwikkeling, legt uit dat getracht moet worden migranten in Drenthe een betere positie te geven en de Drentse samenleving veelkleuriger te maken.

De conceptnota valt in het algemeen in goede aarde. De interactieve opstelling, de hoofdlijnen en het sturen op prestaties spreken tot de verbeelding, inclusief de keuze voor vijf programmalijnen met maatschappelijke vraagstukken waar ook I₂D iets aan kan bijdragen.

Er vindt een overgang plaats van doelgroep naar maatschappelijk vraagstuk. Er moet echter ruimte blijven voor een specifieke aanpak ten behoeve van diezelfde vraagstukken. Er is bijvoorbeeld geconstateerd dat de derde generatie Molukkers

in Drenthe een nog grotere onderwijsachterstand heeft dan de tweede generatie. Er moet voor deze groep een specifieke aanpak komen om de schoolprestaties te verbeteren.

I₂D is de afgelopen jaren door de provincie gestuurd op interculturalisatie van de samenleving. Die term is vervangen door de wat bredere aanduiding diversiteit, bijvoorbeeld binnen de arbeidsorganisatie: vrouwen, ouderen, gehandicapten, minderheden, ex-bajesklanten. Toch vergt het soms een per groep verschillende aanpak om hen goed te vertegenwoordigen. Die ruimte moet er blijven.

Emancipatie heeft niet alleen te maken met het individu, maar ook met groepen, binding en culturen. Ook dat zijn aanknopingspunten voor veranderingsprocessen. Ook die ruimte moet er blijven, ondanks de vele politieke discussies over betere integratie. Volgens de conceptnota moeten zelforganisaties bovengemeentelijk zijn georganiseerd. Dat kan prima bij een zelfstandige subsidie. Een project dat voor Irakezen in Assen specifiek verbetering kan brengen bij onderwijs of ondernemerschap moet echter ook mogelijk zijn. Gevraagd wordt om bij de bespreking van de conceptnota uit te spreken dat er gekozen moet worden voor een pragmatische aanpak. Dan kan I₂D zeker helpen bij het zo goed mogelijk uitvoeren van de nota.

De heer PORMES van COS Drenthe verwijst naar een eerder aan de commissie gestuurde brief over de visie op internationale samenwerking en mondiale bewustwording. Dat is zeker na de gebeurtenissen in het jaar 2001 een kerntaak van de provincie. Een ander argument is dat in de Grondwet de bevordering van de internationale rechtsorde is opgenomen. Dat moet ook vertaald worden naar provinciaal beleid.

Het COS heeft bezwaren op twee aspecten. De internationale samenwerking en de mondiale bewustwording worden als beleidsveld geschrapt. Ook wordt de post Mondiale bewustwording geschrapt. Het college heeft op beide punten de plicht om inzicht te geven in deze verandering van beleid. Het kan immers gaan om een antwoord op ontwikkelingen die tot een andere analyse leiden. Vooralsnog tast COS Drenthe in het duister over de motivatie van het nieuwe beleid. Geen inzicht dus in de meningsvorming van de provincie terzake.

Vorig jaar heeft het COS € 10.000,-- gekregen voor een kwaliteitsslag. Alhoewel het niet tot het beleid hoorde, oordeelde het college dat de belangrijke functie van het COS een pilot rechtvaardigde. Daarna zouden de producten gecontinueerd en gegarandeerd moeten zijn. De uiteindelijke keuze in de nota valt dan ook rauw op het dak. Op 5 april vond een regulier bestuurlijk overleg plaats met de gedeputeerde. Daarbij is gezegd dat het COS meer geld uit de markt moet halen. Dat gebeurt reeds, aangezien 75% van het budget niet afhankelijk is van de provincie. Toen is overigens niet de indruk ontstaan dat het gehele beleidsveld geschrapt zou worden.

Op 15 juni is het COS door de noordelijke provincies uitgenodigd om te praten over het Programma leren voor duurzame ontwikkeling. Het Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking en een aantal andere departementen geven geld aan de provincie om het programma uit te voeren. Dat betekent tot en met het jaar 2007 een bedrag van ongeveer € 125.000,--. Een van de belangrijkste criteria voor toekenning is de eerdergenoemde mondiale bewustwording. De provincie Drenthe nodigt dus uit om mee te doen aan een programma op een thema dat door diezelfde provincie is geschrapt. Dat staat op gespannen voet met eigenlijk gebruik van belastinggeld. Waarom heeft Drenthe de medewerking niet geweigerd en het geld vervolgens teruggegeven?

De provincie geeft 9 eurocent per inwoner uit aan mondiale bewustwording. Met die 9 cent wordt 27 cent terug naar Drenthe gehaald. Bovendien worden groepen in staat gesteld om ontwikkelingsgeld naar Drenthe te halen voor uitvoering van projecten. Voor dit jaar is daar reeds € 110.000,-- mee gemoeid.

De commissie moet besluiten om de bezuiniging voor het jaar 2000 uit te stellen. Dat biedt de gelegenheid aan de staten om een nieuw beleid internationale samenwerking en mondiale bewustwording op te stellen.

Mevrouw PANNEKOEK leest in de conceptnota dat het projectbudget Integraal buitenlandbeleid de afgelopen twee jaar nagenoeg ongebruikt is gebleven.

De heer PORMES vindt dat niet vreemd. Dat budget is niet bestemd voor het COS. Bovendien is er nauwelijks bekendheid gegeven aan het bestaan

van een dergelijk programma. Vorig jaar is overigens grote onduidelijkheid ontstaan omdat allerlei potjes met subsidie voor lokale groepen waren geschrapt. Toen is dan ook door het COS gebruikgemaakt van de landelijke Subsidie plaatselijke activiteiten. Die was reeds in juni op.

Mevrouw SMITH vraagt wat het betekent voor het COS als de subsidie van de provincie geheel wordt stopgezet.

De heer PORMES legt uit dat de € 42.000,-- die het COS jaarlijks ontvangt ingezet wordt om meer gelden naar de provincie te halen voor voorlichtings- en bewustwordingsprogramma's. Het gaat daarbij om projecten en campagnes. In het meest sombere scenario stopt dit. Wellicht kiest het COS ervoor de markt op te gaan. Dan verliest de provincie een belangrijk instrument voor provinciaal beleid. Het COS acteert al dertien jaar op terreinen zoals genderbeleid, multiculturele samenleving en duurzaamheid. Die expertise zal dan ingezet worden zonder afstemming met de provincie. Dan houden afspraken over en afstemming op bijvoorbeeld natuur- en milieueducatie op te bestaan.

De VOORZITTER merkt op dat in oktober de conceptnota nogmaals behandeld wordt in de commissie. De finalebespreking vindt plaats in de statenvergadering van november. In dat kader hebben diverse fracties verzocht om de eerste keer voor een behandeling op hoofdlijnen te kiezen. Daar bleken echter niet alle fracties het mee eens.

De heer HEMSTEEDE wijst erop dat het Onderzoeksbureau CWZ een Sociaal rapport heeft opgesteld als basis van de nieuwe, vierjarige beleidscyclus voor de jaren 2005-2008. Er bestaat waardering voor de nieuwe subsidieverordening en de conceptnota. Ook het in de brief van 12 mei genoemde uitgewerkte voorstel voor een nieuw CWZ-beleid valt in goede aarde. De ontwikkeling van doelgroepen naar programmalijnen is helder, evenals de essentiële rol van de ASV-systematiek. Het voorstel gaat over een integraal beleid met samenhang en wisselwerking. In de praktijk moet overigens nog blijken hoe een en ander uitpakt. De totstandkoming van de nota, met de verschillende inspraakmomenten, is goed bevalen.

Er bestaat vertrouwen in de aanpak, zeker omdat het college reeds in het voorwoord van de conceptnota stelt dat voor specifieke groepen specifieke aandacht blijft bestaan.

In de brief van 12 mei staat het verzoek aan de fracties om de opvattingen over de conceptnota voor 2 juli kenbaar te maken. De fractie van de PvdA kiest voor enkele algemene opmerkingen. Vervolgens is het woord aan de inspraak door het veld. Alle reacties worden vervolgens bij de oordeelsvorming betrokken. Het uiteindelijke oordeel zal te horen zijn bij een volgende vergadering van de commissie.

Mevrouw KAAL is van mening dat de conceptnota een goed statenstuk is waarin langs enkele programmalijnen de mens inderdaad centraal staat. Het is bovendien goed duidelijk waar zaken voor verbetering vatbaar zijn en hoe het college daarbij denkt te handelen. Het statenstuk sluit uitstekend aan bij het beleid van de fractie van het CDA. Het is prettig om met eerder vrijgemaakt geld actuele projecten te kunnen steunen. Dat is mogelijk als ervoor gekozen wordt om niet al het geld te oormerken.

De nieuwe werkwijze en de nieuwe subsidieverordening brengen veel kleine (levensbeschouwelijke) instellingen in de gevarenzone. Voor de grotere instellingen werken die overigens prima. De kleine instellingen zijn niet in staat projecten te ontwikkelen om hun bestaansrecht aan te tonen. Zij werken niet met beroepskrachten, maar met vrijwilligers. Die moeten mee blijven doen in de samenleving. Over de gehele linie moet de broekriem aangehaald worden. Voor kleine instellingen betekent dit echter dat alle aandacht uitgaat naar de financiële aspecten van het voortbestaan. Zij dragen hun steentje bij, ook door normen en waarden uit te dragen waar anderen het laten afweten en zijn "de jus over de samenleving". De provincie financiert de Milieufederatie om de belangen van natuur en milieu te behartigen. Dan moeten toch ook instellingen die de belangen van de mensen vertegenwoordigen daartoe in staat worden gesteld? Dit noemt het CDA gespreide verantwoordelijkheid.

Is de gedeputeerde bereid, een regeling in het leven te roepen die voor juist deze kleine instellingen een waarderingssubsidie mogelijk maakt? Het moet gaan om een speciale pot geld voor groepen in de samenleving die meewerken aan uitvoering van de nota, maar die niet meekunnen met de

programmatische aanpak. Waarom krijgt bijvoorbeeld de scouting sowieso subsidie en de meer levensbeschouwelijke instellingen niet? Er moet een gelijke behandeling plaatsvinden van algemeen en bijzonder welzijns- en jeugdwerk. Hoe is de stimulerende marktkorting overigens berekend? Veel kleine instellingen en activiteiten zoals de SWD, ANBO, Humanitas en het paardrijden voor gehandicapten in Westerbork worden drooggelegd. De brief van het COS Drenthe maakt in dit verband veel indruk. Het is van onschatbaar belang om de waarde van deze organisaties in stand te houden.

Tijdens de algemene beschouwingen zijn mogelijkheden van bezuiniging aan de orde gekomen. Ook de nieuwe subsidieregeling zal geld vrijmaken. Grotere instellingen, met goed uitgeruste organisaties, kunnen met goede projecten voor subsidie in aanmerking komen. Geld kan op deze wijze doorgesluisd worden naar instellingen die in aanmerking komen voor een waarderingssubsidie. Bij I₂D staat de output niet in verhouding tot de kosten. Deze organisatie kan beter opgeheven worden of opgaan in een andere organisatie, bijvoorbeeld ENOVA. Projecten blijken immers reeds enige overlap te kennen.

Mevrouw PANNEKOEK legt uit te volstaan met vooral algemene opmerkingen. Na het inspraakrecht en de komende inspraak zal de VVD-fractie alle overwegingen uitgebreid bestuderen. De gekozen richting: geen doelgroepen maar programmalijnen, wordt gesteund. Een meer zakelijke houding, heldere aansturing en afrekenen op resultaten zijn allemaal stappen in de goede richting.

Het rapport over de samenwerking tussen gemeenten en provincie, Van aanvoerder tot spelverdeler, is niet positief. Het streven van de provincie tot samenwerking met de gemeenten wordt onderschreven. Dan moeten wel de aanbevelingen uit het rapport overgenomen worden. In de Sectie Cultuur is reeds met de Vereniging Drentse Gemeenten (VDG) gesproken over samenwerking. Oog voor het verschil tussen de vraag van stedelijke en plattelandsgemeenten is heel belangrijk. De hartenkreet dat geen zaken geïnitieerd moeten worden om vervolgens de structurele financiering elders neer te leggen, moet zeker gehoord worden.

De provincie Drenthe heeft veel weg van een bestuurlijke proeftuin. Een provincie van beperkte

omvang met twaalf sterke gemeenten biedt de kans op een succesvolle samenwerking. Daarbij is van belang dat elke speler weet wat zijn of haar rol en functie is. Met de uitwerking van het rapport-Simons en de Wet op de maatschappelijke ondersteuning in het verschiet ligt er een mooie uitdaging. Opstelling van een totaalplan lijkt dan ook een goede zet.

Na panelbijeenkomsten is terecht besloten veiligheid integraal terug te laten komen in alle programmalijnen. Bij de programmalijn werken en leren bestaat ten aanzien van het thema Beeldvorming en ongekend talent grote onzekerheid over haalbaarheid en meetbaarheid. Dit is een voorbeeld van de vaagheid waarin provinciale plannen in het verleden zijn verzand. Bij het stimuleren van integratie moet, samen met gemeenten en betrokken organisaties, goed bekeken worden hoe die integratie vormgegeven moet worden. Het commentaar van gemeenten op het project Interculturalisatie en vrijwilligerswerk laat zien hoe het niet moet. De door I₂D georganiseerde bijeenkomst met moslimorganisaties draagt dan ook niet bij aan het doel.

Een lastig punt van aandacht is het faciliteren van belangenbehartiging. Dat is reeds in het inspraakrecht uitgebreid naar voren gekomen. Belangenbehartiging is een taak van de doelgroep. Pas als het probleem verbreed wordt tot andere groepen, bijvoorbeeld in het geval van discriminatie, is er plaats voor provinciale steun. Dus niet Molukkers, allochtonen of homoseksuelen steunen, maar projecten opzetten ter bestrijding van discriminatie als gezamenlijk probleem. Deze lijn wordt goed uitgewerkt in de nota. Zo wordt de subsidie aan de ouderenbonden gestopt, maar wordt het ouderenplatform binnen het RPCP gesubsidieerd.

De heer HARLEMAN merkt op dat dit erop neer komt dat alleen kapitaalkrachtigen de eigen belangen goed kunnen verdedigen. Moet niet juist ingezet worden op steun voor belangenbehartiging van groepen mensen die niet in staat zijn dat te betalen en te organiseren?

Mevrouw PANNEKOEK wijst erop dat in het algemeen de provinciale organisaties onderdeel zijn van landelijke organisaties en dus landelijke steun ontvangen. Zij ontvangen bovendien een inkomensafhankelijke bijdrage van hun leden. Het belang van de provincie ligt in het beïnvloeden van het beleid voor ouderen. Het organiseren van

een uitje is daarentegen alleen van belang voor de leden.

De heer ZOMER heeft gehoord dat landelijke steun ontbreekt bij NUSO.

Mevrouw PANNEKOEK ziet belangrijke verschillen tussen het werk van ANBO en NUSO, namelijk belangenbehartiging versus het opzetten van speeltuinen in gemeenten.

Het thema Versterking mantelzorgers vindt instemming. Bij blijvende bezuinigingen door de rijksoverheid moet de provincie overigens niet via versterking van de mantelzorg een alternatief willen bieden voor de noodzakelijke professionele ondersteuning.

De heer ZOMER vraagt of deze mensen zich geen zorgen meer hoeven te maken.

Mevrouw PANNEKOEK ontkent dit. De provincie moet echter altijd de provinciale taak in het achterhoofd houden.

Het betrekken van burgers bij het provinciale beleid is een mooi, maar weinig realistisch streven. Bij een middenbestuur loopt het contact immers vaak via gemeenten en instellingen. Als daar goed beleid gevoerd wordt, betekent dit dat de provincie daar tevreden burgers als beloning krijgt.

Bij het toekennen van subsidies moeten keuzes worden gemaakt. De belangrijkste keuze daarbij is die van de rol van de provincie. Wat behoort tot de taak van de provincie en wat niet?

De heer ZOMER wijst erop dat het steunen van de kleine vrijwilligersorganisaties voor relatief weinig geld veel oplevert aan betrokkenheid en deelname aan welzijnsbeleid. Er zijn toch veel mensen in Drenthe die de provincie kunnen helpen bij het vormgeven van het welzijnsbeleid en bij bevordering van het welzijn?

Mevrouw PANNEKOEK wijst erop dat de ondersteuning van vrijwilligers geen gevaar loopt. Dergelijke steun kan echter op verscheidene manieren gegeven worden. Bij de jaarrekening is reeds opgemerkt dat er allerlei subsidieregelingen op dit vlak in het leven zijn geroepen waarvan nauwelijks gebruik wordt gemaakt.

De heer ZOMER snapt het niet. Een andere wijze van steun is toch niet hetzelfde als het stoppen van steun?

Mevrouw PANNEKOEK bevestigt dit.

De heer ZOMER vindt dat de kleine organisaties hun participatie waar moeten kunnen maken.

Mevrouw PANNEKOEK wijst erop dat dit plaatsvindt.

In lijn met de Contourennota en de nieuwe Algemene subsidieverordening zijn voorstellen gedaan die per saldo meer geld voor CWZ inhouden. Vier jaar geleden kregen budgetinstellingen een taakstelling flexibilisering binnen het eigen budget. Daar is niet veel van terechtgekomen. Nu blijft een deel van het totale budget bij de provincie voor flexibele inzet.

Mevrouw SMITH vraagt waarom de taakstelling niet is gehaald.

Mevrouw PANNEKOEK verwijst naar het rapport terzake Contouren in beeld.

Mevrouw SMITH vindt dat het vooral aan de provincie te wijten is.

Mevrouw PANNEKOEK bevestigt dat de provincie verantwoordelijk is voor onduidelijke taakstelling en meetpunten. Een aantal instellingen is het echter alsnog gelukt.

De inzet van middelen conform de programma-lijnen verdient instemming. Arbeidsintensieve, kleine subsidies worden beëindigd of meer in verhouding gebracht met de kosten van het werk. Dat er niet is ingezet op fusies van bovenaf is terecht, aangezien de gevolgen van vorige fusies nog steeds voelbaar zijn in het veld. Inhoud gaat dan ook boven vorm. Het provinciaal bestuur moet de taken laten uitvoeren op efficiënte en effectieve wijze. Dat betekent dat het beste projectvoorstel wordt uitgevoerd. Instellingen die goed werk verrichten, kunnen extra middelen krijgen. Minder presterende organisaties moeten meer samenwerking zoeken met partners of ophouden te bestaan. Daartoe kan met vermindering en afbouw van middelen een overgangperiode ingebouwd worden.

Kleine en zwakke organisaties zullen hiermee moeite hebben. De kwetsbare positie hiervan is eerder onder de aandacht gebracht. De gemeenten zijn opgeschaald en daarmee ook de welzijnsorganisaties. Eenmansposten missen tijd en geld voor deskundigheidsbevordering en missen inspiratie van collega's. Zij zijn meestal eveneens niet uitgerust voor succesvolle deelname aan een offertetraject. Dergelijke organisaties moeten in algemene zin dus op zoek naar versterking.

Mevrouw SMITH wacht voor het uiteindelijke oordeel de inspraak en de reacties van de diverse instellingen af.

De programmalijnen stemmen tot tevredenheid. Het voortraject van deze prima nota was dan ook zeer uitvoerig en zorgvuldig met goed opgezette paneldiscussies. Ook de statenleden zijn goed bij een en ander betrokken. Financieel gezien is er echter sprake van de nodige verrassingen. Voor betaling van het ambitieuze programma wordt gekort op een aantal instellingen, terwijl van andere instellingen de subsidie wordt beëindigd. Het college noemt dat stimulerende marktkortingen. De Provinciale Bibliotheekcentrale en Drents Plateau worden maar voor 30% en 40% door de provincie gefinancierd. Op welke wijzen stimuleren de kortingen bij deze organisaties marktwerking? Ter vergelijking: RTV-Drenthe ontvangt € 6,9 miljoen subsidie en haalt zelf inkomsten van € 1,3 miljoen binnen zonder dat dit leidt tot een stimulerende marktkorting.

Een aantal instellingen krijgt geen subsidie meer, onder andere zij die werken aan mondiale bewustwording. Dat is niet acceptabel, de Nota buitenland moet worden aangepast. Het doel is nu hulp aan mensen in het buitenland en voorlichting aan de Drentse burger. Ook kan een link gelegd worden met grote groepen allochtonen in Drenthe. Gepleit wordt voor een brede internationale samenwerking en voor mondiale bewustwording. Mensen moeten geïnformeerd worden over en gestimuleerd worden tot wereldwijde sociale rechtvaardigheid. Het gaat onder meer om armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling. Het streven is om de huidige subsidieregelingen op het vlak van monumentenzorg om te vormen. Het systeem van laagrentende leningen heeft daarbij de voorkeur. Dat vraagt echter om een fonds tot verstrekking van deze leningen. In de financiële paragraaf van de conceptnota is dat niet

terug te vinden. Er wordt overigens goed ingezet op het zeer belangrijke cultuurhistorisch erfgoed. De stimulerende marktkorting van € 50.000,-- voor het Drents Plateau, 7% van het budget, wekt dan ook enige verbazing. De recente verzelfstandiging en de verhuizing zijn andere argumenten om niet tot korting over te gaan.

Op bladzijde 58 van de conceptnota is sprake van oprichting van een meldpunt huiselijk geweld. Het gaat tevens om stimulering, ontwikkeling en toepassing van methodieken. Voor 2005 is daar echter financieel onvoldoende rekening mee gehouden. Voor de programmalijn wonen en leefomgeving is slechts € 20.000,-- uitgetrokken. Er moet aandacht blijven voor de coördinatiefunctie. De gevolgen van de Cultuurnota zijn nog niet te overzien. Verheugend is echter het plan om een theater- en een HBO-kunstenopleiding voor Drenthe op te zetten.

Er is niets mis met een keuze voor zakelijkheid. Een integraal beleid met samenwerking tussen sectoren en instellingen moet vooropstaan. Flexibele budgetten inclusief een fonds sociaal-culturele ontwikkeling stuiten ook niet op bezwaren. Het schrappen van de diverse subsidieregelingen kan op instemming rekenen, mits er een goede subsidieverordening voor in de plaats komt. In de financiële verordeningen van de provincie is geregeld hoe geld ter beschikking van het college wordt gesteld. Tevens is vastgelegd dat de staten de resultaten controleren aan de hand van meetbare doelstellingen. Ook nu wordt een fonds ter beschikking van het college gesteld terwijl meetbare doelstellingen ontbreken. Volgens het college zijn de programmalijnen het voornaamste inhoudelijke toetsingskader. Die maken toch echter niet duidelijk welk deel door het college op welk moment wordt uitgevoerd? Wat vinden de andere fracties hiervan? Wanneer treedt overigens het Fonds sociaal-culturele ontwikkeling in werking? Als dat het jaar 2006 wordt, welke oplossing wordt er dan voor het jaar 2005 gevonden?

De heer WENDT kan op hoofdlijnen instemmen met deze nota, ook nadat het voortraject goed is verlopen. Overigens zijn veel termen van de herijking van het CWZ-beleid blijven staan: interactief, ondernemend, vraaggestuurd, resultaatgericht, afstemming tussen provincies, gemeenten en instellingen. Ook toen was er sprake van trend-

analyses en klantonderzoek. Het is en blijft een moeilijk beleidsterrein met abstracte doelstellingen die moeilijk in concrete ijkpunten te vertalen zijn. De veranderde werkwijze, niet gericht op doelgroepen maar op vraagstukken, valt in goede aarde. Deze doorbreking van de verkokering betekent niet dat er geen oog meer is voor specifieke, kwetsbare groepen in de samenleving. Omdat niet alle (kleine) organisaties uitsluitend met projecten kunnen werken, is maatwerk op dit vlak vereist.

Op bladzijde 16 en bladzijde 17 wordt aandacht besteed aan samenwerking met de gemeenten. Het rapport Van aanvoerder tot spelverdeler laat zien dat hier veel te verbeteren valt. De provincie moet geen "big brother" zijn, maar een meedenkende en stimulerende partner. De programmalijnen maken duidelijk dat veel samenwerking met de gemeenten in het verschiet ligt.

Op bladzijde 23 staat dat de provincie voor uitvoering van provinciale opdrachten primair kiest voor een aantal instellingen als preferente partner. Hiermee kan ingestemd worden. Wanneer komen echter andere instellingen aan bod? De provincie stuurt toch juist aan op marktwerking?

Het terugdringen van de bureaucratie door minder subsidieregelingen is prima. Wordt echter geen nieuwe bureaucratie in het leven geroepen gezien de op bladzijde 25 verwoorde voorwaarden voor subsidie en verantwoording achteraf? Het aanvragen van prestatie- en waarderingssubsidies moet zo min mogelijk werkbelasting opleveren voor kleine en grote organisaties.

De programmalijnen worden onderschreven. Op bladzijde 87 valt te lezen dat de ontwikkelingsinstituten nauwer met elkaar moeten samenwerken. Er moet geen overlap in stand worden gehouden. Wellicht dat hier nog winst te behalen valt.

De nota Mensen in het middelpunt weet soms de indruk te wekken dat het paradijs in Drenthe gecreëerd wordt. Daarbij ligt het zwaartepunt op de grote instellingen. De kleine instellingen, die vaak dichterbij de mensen opereren, mogen echter niet in de kou komen te staan. Voorlopig worden de diverse inspraakreacties afgewacht. Het gevaar bestaat immers dat de gehele CWZ-infrastructuur van Drenthe om zeep wordt geholpen.

Mevrouw TIMMER zal inhoudelijk reageren op de conceptnota als de diverse inspraakreacties zijn binnengekomen. Inhoud en structuur van het stuk

verdienen waardering, zeker door de heldere inhoud op dit moeilijke en abstracte beleidsterrein. De beide gedeputeerden verdienen een compliment.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN onthoudt zich van inhoudelijke opmerkingen aangezien het stuk eerst de inspraak ingaat. Er is gelukkig gekozen voor een reeds eerder bepleitte zakelijke aanpak. De titel Mensen in het middelpunt moet echter ook slaan op mensen die buiten de boot dreigen te vallen of anderszins in de knel zitten. Dat zal zeker meegewogen worden bij de definitieve behandeling van de conceptnota.

Aandacht wordt gevraagd voor de kleine organisaties, die vaak minder "overhead" hebben om zich in subsidie land staande te houden. Zij staan echter dichterbij de mensen en begrijpen de situaties van mensen beter.

De inspreker van het COS heeft gezegd dat de rijksbijdrage naar de provincie gaat, zodat de doeluitkering doorgesluisd moet worden. Kan de gedeputeerde helderheid verschaffen op dit punt?

De heer BEUMERS zet de nodige vraagtekens bij de in de conceptnota gekozen aanpak van de verschillende vraagstukken.

Opgroei- en opvoedingsproblemen van jongeren ontstaan vaak door de financiële situatie van de ouders, die het daardoor druk hebben om het hoofd boven water te houden. Op deze problemen reageren instellingen met het aanvragen van subsidies. Vaak betekent dit dat een organisatie neergezet wordt die tegen de criminaliteit aanhangt. De oplossing van de provincie komt neer op het bestrijden van de gevolgen. Het hoge aantal schoolverlaters zonder startkwalificatie is mede terug te voeren op de devaluatie van schooldiploma's, wat vooral allochtonen parten speelt op de arbeidsmarkt. Zelfs voor een caissière die werkt met streepjescodes wordt havo met ervaring gevraagd.

Het is goed dat er nog tot 2 juli gereageerd kan worden op deze nota. Jammer is dat gemeenten weinig gebruikmaken van de subsidieregelingen, wat te lezen valt op de bladzijden 16 en 17.

Navraag leert dat ambtenaren wel, maar wethouders niet op de hoogte zijn van deze regelingen. Heeft de provincie wel voldoende informatie verstrekt?

Binnenkort wordt in de gemeente Coevorden begonnen met het project gezinscoach.

De resultaten daarvan worden met spanning afgewacht. Gemeenten mogen een keuze maken bij de omgang met de dorpsomgevingsplannen. Is hierbij sprake van controle door de provincie?

Mevrouw HAARSMA zal net als veel woordvoerders in afwachting van de inspraakreacties slechts in hoofdlijnen reageren. Er wordt statenbreed geconcludeerd dat de conceptnota helder en duidelijk is. Tevens is grote steun te horen voor de nieuwe werkwijze. De gedachte daarbij is de sociale en culturele infrastructuur goed in stand houden, zij het doelmatiger en efficiënter.

Het Sociaal rapport Drenthe 2003 vormt de basis van de sociale agenda. Met de speerpunten van dat rapport kan de provincie aan de slag in de conceptnota en het beleid. Het concept is op een democratische manier totstandgekomen. Bij de verschillende maatschappelijke debatten waren veel statenleden actief aanwezig.

Er is veel zorg gehoord over de positie van de kleine instellingen. Er is weliswaar sprake van een radicale omslag. Het college is echter absoluut niet voornemens om de bodem onder de sociale en culturele infrastructuur van Drenthe weg te slaan. Met de nieuwe koers hebben de kleine instellingen wellicht meer kansen dan voorheen om hun werkzaamheden tot uitvoering te brengen.

De heer ZOMER vraagt of mevrouw Haarsma misschien een ander concept heeft gelezen. Er wordt immers maar een bepaald deel van de bedoelde infrastructuur instandgehouden. Kleine instellingen zonder beroepskracht worden gewoon aan de kant gezet.

Mevrouw HAARSMA heeft geen zin in een welles/nietes-spelletje. Blijkbaar leest de heer Zomer iets anders in de gekozen filosofie dan het college. De kleine, zeer waardevol geachte instellingen kunnen goed werk verrichten. Niet ontkend wordt dat er wellicht meer samengewerkt moet worden, zeker waar er veelal in dezelfde vijver wordt gevist. Die constatering is voor eenieder duidelijk. Na vaststelling van de contouren en de kaders moet de implementatie nader bekeken worden.

De heer ZOMER vindt het normaal dat veelal in dezelfde vijver wordt gevist. Of wordt gekozen voor het exclusief toedelen van delen van beleid aan een welzijnsorganisatie? Dat betekent dat mensen die willen participeren in het bevorderen

van het welzijn daartoe de gelegenheid wordt ontnomen.

Mevrouw HAARSMA bestrijdt dat. De juiste lezing van de programmalijnen laat immers zien dat eindelijk op actuele zaken ingespeeld kan worden. Alle organisaties, groot en klein, krijgen daartoe de gelegenheid.

Mevrouw KAAL merkt op dat het organiseren van grote projecten heel moeilijk is voor kleine instellingen, zeker als de basisvoorziening ontbreekt.

Mevrouw HAARSMA ontkent niet dat enige creativiteit gevraagd wordt van organisaties en instellingen om te denken in termen van kansen. Dat is de uitdaging van het nieuwe beleid, dat afziet van het vierjaarlijks verdelen van bedragen. Organisaties en instellingen moeten met elkaar organiseren hoe hun doelen op andere wijze alsnog gerealiseerd kunnen worden.

Mevrouw KAAL kan zich vinden in de roep om meer creativiteit. Het is echter goed als dergelijke organisaties en instellingen een basisvoorziening geboden wordt om het directe gevaar van opheffing af te wenden.

Mevrouw HAARSMA zal in dit verband bij de komende gesprekken met de verschillenden instellingen en organisaties een dringend beroep doen op de grotere clubs, STAMM en ENOVA, om kleinere clubs te steunen. Die reageren daarop overigens positief. De actualiteit van het sociaal rapport laat bovendien zien dat er een vraag is naar andere activiteiten. Er wordt dan ook ruimte gemaakt om juist daarop in te spelen. Het schort nogal aan de samenwerking met de gemeenten in de "proeftuin van bestuurlijk Drenthe". De grote uitdaging voor het college is om in bestuurlijk verband nauw te samenwerken met de gemeenten. De gemeenten willen graag samenwerken, zeker in het licht van de komende bezuinigingen. De provincie moet daarbij de verantwoordelijkheid van de partners respecteren. Een actueel thema als de komende Wet op de maatschappelijke ondersteuning vraagt om steun van de provincie aan de gemeenten. Het RPCP moest volgens de staten zo breed mogelijk opgezet worden. De zorg voor consumenten in alle geledingen moet dan ook daar worden ondergebracht. Bijvoorbeeld de ouderen-

bonden worden dus vanuit het RPCP gefinancierd.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN herhaalt de vraag wat de provincie gaat doen met de doeluitkering die in de toekomst ontvangen wordt voor het COS.

Mevrouw HAARSMA kan deze vraag niet plaatsen.

De heer SCHAAP vindt de term stimulerende marktkorting een rotwoord. Doel van de term is echter, vroegtijdig aan te geven welke richting het college kiest.

Mevrouw SMITH vraagt welke alternatieve term de gedeputeerde in gedachte heeft.

De heer SCHAAP noemt "korting" of "het creëren van flexibele budgetten". Het college heeft de hoogte van de kortingen bepaald aan de hand van de mogelijkheden van instellingen om op andere wijze aan inkomen te komen. Hoeveel ruimte zit er in de begroting? Hoe snel kan een instelling de korting verwerken? Daarover heeft het college vervolgens een inschatting gemaakt. Daarbij zal in de nota ongetwijfeld blijken dat daarbij niet altijd zuiver of consequent is geredeneerd. Er is echter een poging gedaan om budgetten vrij te maken op de aangegeven wijze. RTV Drenthe staat niet op het lijstje voor een korting. De reden daarvoor is dat de provincie voor RTV Drenthe slechts fungeert als doorgeefluik van gelden van de rijksoverheid.

De heer HARLEMAN merkt op dat enige tijd geleden de indruk is ontstaan dat deze wijze van financiering zou veranderen. Dat is niet doorgegaan, maar RTV Drenthe ontvangt daardoor € 155.000,-- meer dan de provincie van het Rijk ontvangt.

De heer SCHAAP wijst erop dat een jaar geleden in verband met de herhuisvesting gekozen is om RTV Drenthe als budgetinstelling aan te wijzen. De huidige problematiek van RTV Drenthe is alom bekend. Het leek het college, twee weken voordat het herstructureringsplan van RTV Drenthe bekend wordt, niet verstandig om een korting bij de omroep aan te kondigen. Sommige budgetinstellingen zijn zo klein, bijvoorbeeld de Monumenten-

wacht, dat kortingen onmiddellijk het bestaansrecht aantasten. Er is getracht een evenwicht aan te brengen.

De heer ZOMER vraagt zich af of dat is gebeurd.

De heer SCHAAP denkt dat het college met enige gemak erop betrukt kan worden niet geheel consequent te hebben geredeneerd. Er is een inschatting gemaakt van wat gevraagd kan worden als bijdrage aan de flexibele budgetten.

De heer ZOMER vraagt of het college met de natte vinger heeft gewerkt.

De heer SCHAAP spreekt van een professionele inschatting. Er is getracht de bedragen realistisch in te vullen.

De heer HARLEMAN vindt het vreemd dat een conceptnota die het college de inspraak instuurt, door hetzelfde college vervolgens wordt afgedaan als een inschatting. Neemt het college de staten wel serieus?

De heer SCHAAP vraagt zich af of de heer Harleman de beantwoording wel serieus neemt.

De heer HARLEMAN vindt dat de gedeputeerde in zijn antwoord afwijkt van de notitie. Dergelijke overwegingen hadden in de notitie opgenomen moeten worden.

De heer SCHAAP legt uit dat in de notitie niet uitgebreid beargumenteerd wordt hoe de kortingen tot stand zijn gekomen. Daarbij is een professionele inschatting gemaakt van de mogelijkheden, zonder de instellingen direct in de problemen te brengen. Naar de mening van het college is daarvan dan ook geen sprake met de voorgestelde kortingen.

De heer ZOMER vraagt of de werkwijze gekwalificeerd kan worden als een "knijp en piep-systeem".

Mevrouw HAARSMA wijst erop dat de heer Schaap een transparant antwoord geeft. Ook dat is blijkbaar niet goed.

De heer SCHAAP zegt een volgende keer weer te antwoorden à la de heer Weggemans.

De heer HARLEMAN hoort dat de heer Schaap zegt dat het college heeft ingeschat wat instellingen kunnen missen. Dat is een geheel ander verhaal dan dat in de conceptnota. Die nota had dus niet gelezen hoeven worden.

De heer SCHAAP denkt dat in ieder geval de heer Harleman de conceptnota niet heeft gelezen. De wijze waarop de kortingen tot stand zijn gekomen, maken niet expliciet deel uit van de nota.

De wens is geuit om in de programmalijnen goed meetbare doelstellingen op te nemen. Ook is gezegd dat doortrekken van de systematiek neerkomt op verleggen van de bureaucratie naar de instellingen. Daarvoor moet opgepast worden, zeker omdat dit beleidsterrein uitblinkt in tamelijk abstracte en niet altijd even goed meetbare doelstellingen. Het college zet bijvoorbeeld in op intensivering van cultuureducatie. Het doel is daarbij dat kinderen meer interesse in kunst en cultuur krijgen. Het effect daarvan kan echter niet gemeten worden. Wel kan genoteerd worden hoeveel scholen en kinderen kunst en cultuur naar de musea heeft gehaald.

Mevrouw SMITH merkt op dat in er het welzijnsveld meer meetbare zaken zijn dan gedacht wordt.

De heer SCHAAP legt uit juist prestatieafspraken als doel te zien. De grens daarbij wordt echter bepaald door de papieren belasting van de verschillende instellingen in het licht van meetbare doelstellingen.

De heer HARLEMAN wijst op de kaderstellende rol van de staten. Volgens de financiële verordening worden gelden aan het college verstrekt volgens meetbare doelstellingen. De twee ontsnapingsclausules voor het college zijn een post Onvoorzien en een fonds. Op vage programmalijnen worden nu grote fondsen verstrekt ter waarde van € 43 miljoen. De sturende rol van de staten wordt daarbij geminimaliseerd. Wat is hiervan de mening van de andere fracties?

De heer HEMSTEEDE hoort de fractie van GroenLinks eerst spreken van een goede nota en een goed voortraject en vervolgens van vage programmalijnen.

De heer HARLEMAN herhaalt dat er grote hoeveelheden geld aan het college worden verstrekt zonder dat er sprake is van meetbare doelstellingen. De gedeputeerde op financiën is dan ook zeer slim bezig is. Het stelt de kaderstellende rol van de staten in een geheel ander licht.

De heer SCHAAP is het fundamenteel oneens met de heer Harleman. Die lijkt het op zijn beurt fundamenteel oneens te zijn met mevrouw Smith. Wellicht dat een en ander in de fractie uitgesproken moet worden.

Mevrouw SMITH merkt op dat de opmerkingen over de financiële verordening opgenomen zijn in het betoog van de fractie van GroenLinks. Bij werk, onderwijs en kennisinfrastructuur (WOK) is reeds een fonds gesticht. Het zicht van de staten daarop is weg.

De heer SCHAAP is van mening dat de staten het kader behoren te stellen, inclusief een financiële vertaling. Vervolgens is de uitvoering aan het college. Of wil de commissie alle projecten in de programmalijn WOK beoordelen?

Mevrouw SMITH vraagt de andere fracties of de gang van zaken verstandig is.

De heer SCHAAP legt uit dat deze gang van zaken de normale rolverdeling is. Er is gepleit voor het instellen van een specifieke regeling voor kleine instellingen. In de nieuwe ASV komt het begrip waarderingssubsidie nog steeds voor. De bepleite mogelijkheid bestaat dus nog steeds.

Mevrouw KAAL vraagt of het college ook van plan is die toe te kennen aan de bedoelde kleine instellingen.

De heer SCHAAP vindt dat niet het college, maar de inspraak en vervolgens de staten aan zet zijn.

Mevrouw KAAL komt daar bij gelegenheid op terug.

De heer HEMSTEEDE vraagt of mevrouw Kaal doelt op een structurele waarderingssubsidie.

Mevrouw KAAL onderschrijft het pleidooi voor creativiteit en zelfstandigheid op termijn. Kleine groeperingen moeten echter hun identiteit kunnen behouden. Geen structurele, maar wel specifieke subsidie dus voor deze instellingen.

Mevrouw BRIGGELMANS vestigt er de aandacht op dat Speeltuinwerk Drenthe reeds op de nieuwe wijze probeert te werken. Zo wordt aansluiting bij STAMM gezocht. Hopelijk wordt het voorgenomen besluit alsnog gewijzigd. Voor het jaar 2005 wil Speeltuinwerk Drenthe in aanmerking komen voor een waarderingssubsidie om mee te dingen bij de projectaanvragen.

De heer PALAND bevreemdt het dat in de reacties gesproken wordt van ANBO in plaats van OSO. Zowel de Katholieke Bond van Ouderen (KBO) als de Protestants Christelijke Ouderen Bond (PCOB) moeten hierbij betrokken worden. Lokale recreatie, zoals bingo, wordt overigens niet betaald uit subsidie maar uit contributie of eigen bijdragen. De subsidie gaat naar de belangenbehartiging.

De heer PORMES legt uit dat het grootste deel van de inkomsten verkregen wordt van het Centrum voor Internationale Samenwerking Nederland. Die ontvangt fondsen van de Nationale Commissie voor Duurzame Ontwikkeling en Internationale Samenwerking. Een en ander is sinds 1991 gekoppeld aan de bijdrage van de provincie aan het COS. Naast de subsidie van de provincie wordt een even groot deel uit de markt gehaald, bijvoorbeeld bij Novib en Plan Nederland.

De provincie ontvangt voor onder andere het onderdeel Mondiale bewustwording een bedrag van ongeveer € 125.000,-. Een van de kerncriteria bij de verdeling daarvan slaat op het mondiale aspect. Daarbij is sprake van strijdigheid, aangezien de provincie daar voor zichzelf geen taak meer ziet.

De provincie heeft de afgelopen dertien jaar de gemeenten gestimuleerd om zich te houden aan 50 eurocent per inwoner voor mondiale bewustwording. Het slechte voorbeeld van de provincie zal in dit verband ongetwijfeld zijn uitwerking niet missen bij de gemeenten.

De inspraak richt zich niet op het niet verstrekken van subsidie, maar op de onderbouwing daarvan. Welke argumenten heeft het college om geen

aandacht meer te willen besteden aan internationale samenwerking en mondiale bewustwording? De staten doen er goed aan, het college aan te sporen met een aanvullende notitie te komen op dit vlak.

De VOORZITTER constateert dat er geen behoefte is aan een tweede termijn, zodat het statenstuk voldoende is besproken.

9. Statenstuk 2004-136, Woonzorgprojecten

De heer WIERINGA leest op bladzijde 3 van de beleidsbrief dat de staten een totaaloverzicht ontvangen van de verleende bijdragen aan het einde van de regeling in het jaar 2008. Er moeten vooraf duidelijke kaders gesteld worden. Die moeten regelmatig en tijdig gecontroleerd worden ter bijsturing. Een evaluatie in het jaar 2008 is dan ook te laat.

In de evaluatie staat op bladzijde 2 dat een knelpunt bij het opplusproject is gelegen in de te optimistische kostenindicatie van de Stichting Experimenten Volkshuisvesting (SEV). Het college moet scherper begroten om permanent tegenvallende resultaten te voorkomen.

De heer BOER wijst erop dat het resultaat in Drenthe hoger ligt dan het landelijk resultaat van 46%.

De heer WIERINGA vindt dat er meer secuur met de centen van de Drentse burger omgegaan moet worden.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het opvallend dat bij de woonzorgstimulering vier van de zes projecten geen rijkssubsidie krijgen omdat het subsidieplafond is bereikt. Geldt bij het Rijk alleen wie het eerst komt, wie het eerst maalt? Nu gaat geld van het opplusproject naar de woonzorgstimulering. Kunnen de zevenhonderd overgebleven projecten geholpen worden met het restant? Is er een nieuwe woonzorgstimulering of subsidie-regeling?

Mevrouw TIMMER kan zich goed vinden in het opplusproject om bestaande woningen beter toegankelijk te maken voor ouderen en gehandicapten. Ook de cofinanciering van de woonzorgstimulering valt in goede aarde.

Mevrouw KEMPE is positief over het voorstel, al stellen de resultaten van het landelijk project opplussen tot teleurstelling. Van de geplande 1.534 woningen zijn er immers maar 834 opgeplust. De provinciale bijdrage is dan ook maar voor de helft besteed. Het opplussen van woningen is een prachtige manier om ouderen en gehandicapten langer zelfstandig te laten wonen. Hoeveel woningen komen in aanmerking voor een opplusbeurt? Corporaties plussen zonder subsidie en met gebruik van de Wet voorziening gehandicapten bij renovatieprojecten. Deze ontwikkeling moet de provincie stimuleren. Ziet het college hier mogelijkheden toe, ook op financieel vlak? Het STAMM-bedrag voor het opplusproject gaat naar twee projecten voor cofinanciering Woonzorgstimuleringsregeling en naar de woonzorgstimulering nieuwe stijl. Van cofinanciering is weinig sprake omdat de landelijke bijdrage bij veel projecten niet is toegekend. De provinciale regeling is echter bedoeld als aanvulling daarop. De provincie had het geld dus in de knip kunnen houden. Landelijk was er € 11 miljoen beschikbaar voor de regeling. Weet het college hoeveel daarvan in Drenthe terecht is gekomen? Is het inderdaad weinig? Hoe komt dat? Hopelijk kunnen met de woonzorgstimulering nieuwe stijl veel goede projecten worden gesteund. Is hierbij ook sprake van de voorwaarde van landelijke financiering?

Mevrouw PANNEKOEK wijst op de onderbesteding bij de woonzorgstimulering. Voor deze blijkbaar niet goed functionerende regel is een nieuwe voorgesteld. Waarom zijn daarbij van de acht ingediende projecten er maar twee gehonoreerd? Met de voorgestelde inzet van middelen kan ingestemd worden. De nieuwe regeling beperkt zich overigens tot bouwkundige en fysieke aanpassingen. Is er niet meer mogelijk met deze regeling? Vooral woningbouwcorporaties lijken gebruik te maken van de regeling. Deze instellingen hebben niet alleen een maatschappelijke taak, maar beschikken bovendien over ruime financiële middelen. Kunnen zij een en ander niet uit de eigen reserves betalen? Ligt hier geen rol voor het bij motie voorgestelde aanjaagteam?

Mevrouw SMITH is van mening dat dit niet mag inhouden dat de huren gelijktijdig omhoog gaan.

Mevrouw PANNEKOEK wijst op de reserves van de corporaties. Het gevaar van huurverhoging zit er altijd in.

In een verslag van een bijeenkomst over kleinschalig wonen met dementie wordt verwezen naar een provinciale regeling, namelijk woonzorgstimulering nieuwe stijl, met als target veertien kleinschalige projecten. Kunnen dergelijke initiatieven inderdaad uit deze regeling bekostigd worden? Dan gaat het toch om meer dan bouwkundige aanpassingen?

Mevrouw KEMPE heeft het anders begrepen. De opplusregeling gaat over bouwkundige zaken. De Woonzorgstimuleringsregeling is een andere regeling.

Mevrouw PANNEKOEK hoort graag of dat klopt.

Mevrouw MASTWIJK sluit aan bij de reeds gestelde vragen.

Naar verluidt verloopt de samenwerking tussen woningcorporaties, zorgverzekeraars en zorgaanbieders niet altijd even gladjes. Wil het college aandacht besteden aan deze zorg en dergelijke samenwerking stimuleren?

De heer BOER onderscheidt in het voorstel drie zaken: een evaluatie van het opplusproject, € 50.000,-- voor subsidie van twee projecten en het voorstel om € 360.000,-- beschikbaar te stellen voor een nieuwe regeling, voorlopig zonder nadere criteria. De evaluatie wordt voor kennisgeving aangenomen. Opvallend is overigens dat alleen woningcorporaties ervan gebruikmaken. Het statenstuk laat zes verschillende projecten zien. Betekent dit dat de staten twee projecten mogen kiezen? De voorkeur gaat er dan naar uit om al het geld in te zetten voor het project van GGZ Drenthe voor zorgcentrum De Boshof te Assen. Hierbij is geen woningcorporatie betrokken, die overigens bemiddeld genoeg zijn om zelf iets op te zetten. Als het college volhardt in twee projecten, gaat de voorkeur uit naar de Woonzorgzone Krakeel te Hoogeveen. Dit is een goed voorbeeld van samenwerkende instanties met uitbreiding over de gehele wijk.

Mevrouw SMITH legt uit begrepen te hebben dat alle acht projecten gehonoreerd worden.

De heer WENDT vraagt zich af wat dit betekent voor de waardering van het statenstuk. De voorkeur van de heer Boer wordt immers niet gevolgd.

De heer BOER merkt op dat het niets uitmaakt. Er kan immers niet gekozen worden.

Bij de nieuwe regeling moet het gaan om minimaal veertien projecten volgens het stuk. Dat past prima in de door de fractie van de PvdA gevraagde aandacht voor ouderenhuisvesting. De middelen moeten op de juiste plaats terechtkomen. Belangrijk is een goede combinatie van wonen, zorg en welzijn. Ook moeten vooral projecten gehonoreerd worden die vanuit zorgcentra worden geïnitieerd en die betrekking hebben op wijken in de wat grotere plaatsen. Middelen moeten alleen bij woningcorporaties belanden als aangetoond kan worden dat die corporatie een substantiële investering pleegt. Tevens moet ingezet worden op domotica en andere nieuwe ontwikkelingen om investeringen van de grond te krijgen. Wellicht is een combinatie denkbaar met de multifunctionele centra. In kleinere dorpsgemeenschappen en -kernen kunnen deze worden aangewend voor vormen van zorg en welzijn.

Bij het realiseren van ouderenhuisvesting zijn er veel belemmeringen. Het geld moet dan ook ingezet worden in het verlengde van het wegnemen van belemmeringen. De subsidie moet vooral ten goede komen van mensen met de laagste inkomens, het liefst voor woningen onder de grens van de inkomenstabel huursubsidie.

De heer ZOMER vraagt of het verschil uitmaakt of ouderenhuisvesting voor mensen met de laagste inkomens door een zorginstelling of een woningbouwcorporatie totstandkomt.

De heer BOER vindt dat corporaties met hun grote reserves dergelijke projecten geheel voor eigen rekening kunnen nemen. Dat ligt anders bij zorginstellingen.

De heer ZOMER wijst erop dat dit neerkomt op verregaande sturing door de overheid. Spelers in het maatschappelijke middenveld kunnen echter ook eigen beleid formuleren.

Mevrouw HAARSMA onderschrijft de opvatting dat de woonzorgprojecten een heel belangrijk item vormen. Bij behandeling van de Voorjaarsnota is duidelijk geworden dat seniorenwoningen, of het

om opplussen, aanpassen of nieuwbouw gaat, een groot knelpunt vormen. De regeling is een eerste aanzet. Vervolgens moet bekeken worden hoe het doel van het Sociaal rapport, namelijk 11.000 woningen in het jaar 2015, te realiseren. Bij dit alles zijn meerdere partijen betrokken, wat een extra knelpunt oplevert. Blijkbaar leeft er zorg over de rol van de grote woningbouwcorporaties. Dat zijn echter bij uitstek de instellingen die moeten helpen om het doel zo snel mogelijk te realiseren. Een en ander houdt niet het spekken van die corporaties in. Het gaat juist om de "core business" van deze organisaties. Wel zullen zij gestimuleerd moeten worden om te voorkomen dat investeringen doorberekend worden in de huur. Het geld van de provincie komt daarmee ten goede van de bewoners.

Bij het kleinschalig wonen met dementie is een voorstel gedaan door mevrouw Pannekoek. De staten kunnen beslissen om een gedeelte van het beschikbare geld daaraan te besteden.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw KEMPE vraagt of in de nieuwe regeling ook sprake is van opplussen.

Mevrouw HAARSMA legt uit dat de opplusregeling bedoeld is voor verbetering van woningen in het licht van toegankelijkheid voor gehandicapten. Deze VROM-regeling is uitgevoerd door de SEV. Inmiddels is de regeling afgelopen, al denkt VROM aan nieuwe stimuleringen.

Mevrouw KEMPE vraagt of de nieuwe regeling breder is en ook opplussen mogelijk maakt.

Mevrouw HAARSMA geeft aan dat de nieuwe regeling inderdaad als breder moet worden gezien.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN steunt de inzet van mevrouw Kempe.

De heer ZOMER vraagt of het antwoord van de gedeputeerde gevolgen heeft voor de steun van de fractie van de PvdA voor het voorstel.

De heer BOER stemt in met de stelling van de gedeputeerde dat de provincie niet kan zonder woningbouwcorporaties. Er moet echter gestreefd worden naar een link met de zorgcentra.

De heer ZOMER merkt op dat volgens de gedeputeerde gebruik van eigen middelen door de corporaties betekent dat de huren worden verhoogd. Bestaat er dan bezwaar tegen stimulering van de corporaties?

De heer BOER ziet geen bezwaar.

Mevrouw HAARSMA stelt dat de woningbouwcorporaties erbij betrokken moeten worden. Dat geldt echter ook voor de thuiszorginstellingen, de welzijnsinstellingen en de verzorgingshuizen. Het geld vloeit niet naar de corporaties, maar wordt juist ingezet voor voorzieningen op een bepaald niveau, ten behoeve van de zorg.

De heer BEUMERS gelooft niet in het verhaal dat er geen geld vloeit naar de corporaties. Er worden immers woningen opgewaardeerd, wat betekent dat nieuwe bewoners van opgepluste woningen automatisch met hogere huren worden geconfronteerd. De huren moeten streng worden bewaakt. De regeling op zich is immers goed.

Mevrouw HAARSMA wijst nogmaals op het gigantische tekort aan levensloopbestendige woningen. De provincie is er juist op uit de huren niet te verhogen. Vandaar een stimuleringsregeling.

De heer BEUMERS denkt dat de provincie dit niet meer in handen heeft na de verzelfstandiging van de woningbouwcorporaties.

Mevrouw HAARSMA is niet blij met de vrijheid die woningbouwcorporaties van de rijksoverheid krijgen om de huren te verhogen. Dat probleem is echter van een andere orde.

De VOORZITTER concludeert dat het statenstuk de A-status verkrijgt.

(Mevrouw SMITH verlaat de vergadering.)

10. Brief van 25 mei 2004, kenmerk 04.71/12.1/MM, van de Bestuurscommissie Onderzoek Cultuur, Welzijn en Zorg, inzake onderwerpen van verschillende aard.

Mevrouw KEMPE stemt in met het voorstel over omgang met openbaarheid van onderzoeksrapporten. De problemen met de onderzoekscapaciteit

kunnen gelukkig binnen het budget opgelost worden. De ontwikkelingen bij de databank worden afgewacht. Uitstelling van de evaluatie naar het jaar 2005 valt in goede aarde.

De heer ZOMER vraagt of de termijn van twee maanden niet te strikt is opgesteld.

De heer ROELES stemt in met het voorstel over openbaarheid en uitstelling van de evaluatie. De vacature bij de onderzoekscapaciteit moet binnen het budget doch extern opgelost worden. Dat budget moet overigens niet gebruikt worden voor aankoop van omvangrijke en kostbare gegevensbestanden.

Mevrouw TIMMER wijst erop dat de Wet openbaarheid van bestuur de omgang met dergelijke zaken bepaalt. De willekeurige termijn van twee maanden is dan ook overbodig. PS zijn gewend aan de praktijk van de omgang met rapporten. Waarom moeten betrokken organisaties eerder geïnformeerd worden? Die zijn toch binnen het bestek van het onderzoek reeds geïnformeerd? Er kan toch ook een concept onderhands uitgegeven worden een week voor publicatie? De voorgestelde verspreiding van de stukken op enige schaal vergroot het risico van lekken. Uitstelling van de evaluatie stuit niet op bezwaren.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich aan bij de woorden van mevrouw Timmer.

De heer BEUMERS sluit zich aan bij de voorgaande sprekers aangaande de openbaarheid. Het Onderzoeksbureau verdient een pluim voor het werk. Het ambitieniveau is hoog. De gelden worden goed besteed.

Mevrouw UDDING-BLOK merkt op dat het voorstel is om alleen in uitzonderingsgevallen, als een rapport daartoe aanleiding geeft, een termijn van twee maanden in te stellen. In die vertrouwelijkheidstermijn krijgen de fracties tijd voor overleg over reacties bij publicatie. Het idee is overigens ontstaan naar aanleiding van de praktijk dat betrokkenen de tijd willen hebben om te bepalen hoe naar buiten te treden met een "spannend rapport". Door de ontstane vacature worden ongeveer 150 dagdelen onderzoek gemist. Over inrichting van de databank, en daarmee de aankoop van verschillende pakketten, is nog geen besluit

genomen. In het budget is ruimte voor aanbesteding. Over een voorstel terzake zal de commissie in september ingelicht worden.

De VOORZITTER constateert dat de brief voldoende is behandeld.

11. Sluiting

De VOORZITTER sluit om 13.26 uur de vergadering.

TOEZEGGINGEN: geen

HJE

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 1 september 2004.

, voorzitter

, griffier

